

DUCHOVNÉ OZVENY

„Ale Mária zachovávala
všetky tieto slová
vo svojom srdci
a premýšľala o nich.“

Lukáš 2,19

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Ročník III.

September 2000

Číslo 9

Vážení spoluobčania, farníci, milí priatelia,

Prvýkrát beriem papier a pero, aby som sa vám touto formou prihovoril. Život prináša zmeny, niekedy čakané, inokedy nie. Takýmto rytmom som sa aj ja ocitol medzi vami. Pre mňa je to úplne nová skúsenosť byť niekde samostatným farárom. Netrúfam si povedať, či budem na to dostatočne súci, či budem konať tak, aby ste mohli byť so mnou spokojní. Uvedomujem si, že som v obci s dlhou históriou, v obci, ktorá darovala svetu a vychovala niekoľko ľudí zvučných mien. Uvedomujem si, že aj ja budem odteraz svedkom života, jeho premien, bolesti a radostí, ktoré prináša. A na začiatku si nesiem v sebe len túžbu, aby moja prítomnosť medzi vami bola prínosom, posilnením i povzbudením. Úloha kňaza vo farnosti sa za posledné desaťročia a storočia zmenila. Dnes už neučíme ľudí štepiť stromy (sú na to omnoho lepší odborníci), neučíme ako lepšie obrábať zem (sami iba vnímame a učíme sa raketovému nástupu technických vymožeností), dokonca nie sme prví ani vo výchove (tu patrí od srdca povedaná vďaka všetkým pedagógom a zvlášť tým, ktorí neodovzdávajú len vedomosti, ale svojím srdcom formujú srdcia). Len málo dnes už organizuje kultúrny život a len málo usmerňuje rytmus dedín a miest.

Nebudem písať, čo hovoria knihy o poslaní a úlohe kňaza. Skôr za seba chcem vyjadriť tušenie a pevnú dôveru, že toto poslanie nestratilo opodstatnenie, i keď sa mení. Chcel by som ponúknuť svoju prítomnosť, snahu chápať a zdieľať, čo prináša život. K tomu všetkému hľadať spolu s vami, čo nám chce a môže ponúknuť Evanjelium. Len vás k tomu prosím o pomoc a spoluprácu. Priateľ – kňaz si pri príležitosti 25. výročia kňazstva napísal na obrázok text, ktorý ma oslovuje a plne sa s ním chcem stotožniť:

Cirkev mi ukázala cestu k ľuďom.

Ľudia cestu k teológii

a teológia cestu k modlitbe.

Modlitba mi zostáva výzvou

vždy k „novej“ láske.

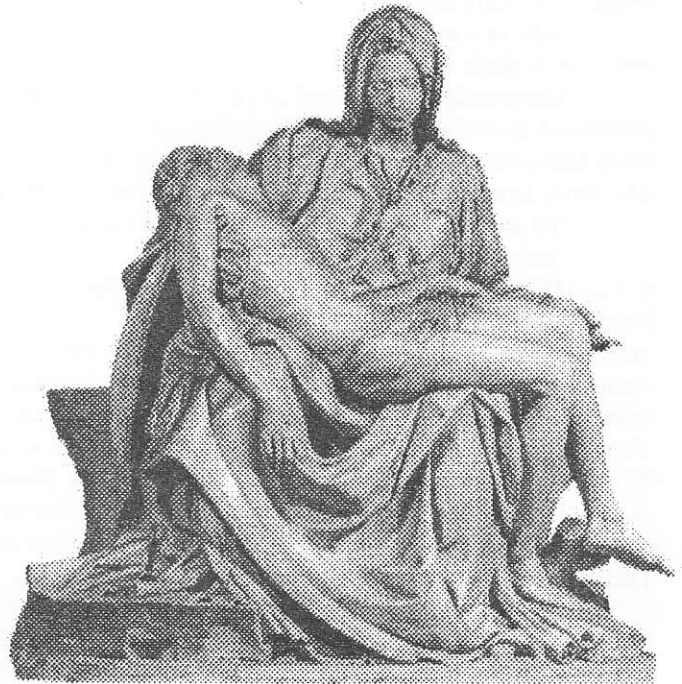
Peter Cibira, správca farnosti

Hody a kostol

Je september a s ním okrem jesene príde aj čas Košolianskych hodov. Pred 268 rokmi bol na počesť Povýšenia sv. kríža vysvätený kostol v Košolnej, ktorý dal postaviť miestny roľník Andrej Štrbík. Od tých čias sa rok čo rok na sviatok Povýšenia sv. kríža oslavujú hody.

Čo v tomto atómovom veku na prahu tretieho tisícročia znamenajú hody a samotný kostol? Sú hody oslavou titulu kostola, alebo len čas, kedy sa stretne celá rodina a stoly sa prehýbajú pod t'archou jedľa?

Keď sa niektorého človeka, ktorý bol na hodoch spýtate „aké boli hody?“, odpovie vám väčšinou „dobré“. Čo to ale

Apoštolát modlitby na mesiac september:

- **Všeobecný:** Aby vedeckí pracovníci a akademický svet pri hľadaní pravdy našli cestu k Bohu, nebeskému Otcovi.
- **Misijný:** Aby sa vzťahy mohamedánov a kresťanov vyznačovali vzájomným porozumením a úctou
- **Úmysel KBS:** Aby sme počas Eucharistického kongresu na príhovor Sedembolestnej dosiahli hojnosť milostí a ešte väčšmi pocítili potrebu Eucharistie na spásu

znamená? Podľa čoho sa učí dobré – zlé? Dobré preto, že slávnostný obed okrem neodmysliteľnej pečenej husi mal ešte niekoľko chodov. Dobré preto, že sa tam stretlo veľa známych – hodovníkov, ale aj preto, že vyšlo počasie a na námestí bolo veľa kolotočov.

Je veľa ľudí a veľa názorov, ale hody vždy ostanú spojené s oslavou titulu kostola. A tu sa natiska druhá otázka. Čo pre nás znamená kostol? Je veľa názorov. Pre jedného je to zbytočnosť, pre ďalšieho honosná stavba, kde sa dá skryť pred páľavou leta a mrazom zimy. Iný sa tu zastaví aby obdivoval umelecké diela, či už sochy alebo maľby. Sú aj ľudia, ktorí zídu do kostola len preto, aby unikli ruchu ulice.

Pre kresťana, pre pravého kresťana je to bohostánok, kde sa vždy môže stretnúť s Kristom ukrytým v Oltárnej sviatosti. Je to miesto, kde nájdeme poklad v podobe evanjelia, ktoré preniká do našej duše a živí nás.

Najcennejší poklad, to je poklad Božieho kráľovstva, pre ktorý sa oplatí obetovať všetko. Len sa treba rozhodnúť pre Ježiša, veď je to náš Pán.

(pokračovanie na 3. strane)

Kňazova modlitba v nedeľu večer.

Pane, dnes večer som sám.
Hlasy a zvuky z kostola pomaly tichnu.
Ľudia odišli

a ja sa vraciam domov sám.
Stretal som ľudí idúcich z prechádzky.
Prešiel som okolo kina,
valil sa z neho dav.
Prešiel som okolo kaviarní,
kde si nedeľní hostia
predlžovali radosť sviatočného dňa.
Videl som deti, hrávajúce sa na chodníku,
deti, Pane, ktoré nikdy nebudú moje.

Tu som, Pane.

Sám.

Desí ma ticho, samota ma ťaží...

Mám 35 rokov, Pane,
mám telo, ako druhí,
mám silné ruky pre prácu
mám srdce stvorené pre lásku.
Všetko som ti obetoval, Pane.
Ty si to všetko potreboval?
Ja som ti to všetko dal,

no predsa mi je ťažko.

Ťažko je venovať ti vlastné telo,
keď ono sa chce venovať druhému.

Ťažko je milovať všetkých
a nevybrať si jedného.

Ťažko je stisnúť ruku
a nepodržať si ju.

Ťažko je vzbudiť lásku
a len k tebe ju zacieliť.

Ťažko je byť sebe ničím
a pre blížnych všetkým.

Ťažko je bez prestania sa dávať
a nič nechcieť prijať.

Ťažko je vychádzať všetkým v ústrety,
kým nikoho niet, kto by nám šiel v ústrety.

Ťažko je znášať hriechy blížnych
bez možnosti odmietnuť ich niest'.

Ťažko je prijímať tajomstvá
bez práva zveriť ich druhému.

Ťažko je tiahnuť dopredu iných
a nemôcť sa ani na chvíľku nechať iným
aby mňa potiahli.

Ťažko je podoprieť slabých
bez opretia a silného.

Ťažko je byť sám,
sám proti všetkým,
sám proti svetu,
sám proti utrpeniu,
smrti,
hriechu.

Syn môj, nie si sám,
som s tebou,
ja som ty.

Ja som potreboval ľudskú prirodzenosť
na pokračovanie svojho vtelenia a vykúpenia.
Od večnosti som si ťa vyvolil.
Ja ťa potrebujem.

Potreboval som tvoje ruky,
aby pokračovali v žehnaní,
potreboval som tvoje ústa,
aby pokračovali v kázaní,
potreboval som tvoje telo,
aby pokračovalo v utrpení,
potreboval som tvoje srdce,
aby pokračovalo v láske,
potreboval som teba,
aby si pokračoval vo vykúpení.

Syn môj, zostaň so mnou.

Tu som, Pane,
tu je moje telo,
tu je moje srdce,
tu je moja duša.

Dopraj mi byť
dost' veľkým, aby som objal celý svet,
dost' silným, aby som ho uniesol,
dost' čistým, aby som ho objal bez výhrady.

Daj, aby som bol miestom stretnutí,
a vždy len miestom prechodným,
cestou, ktorá vo mne nekončí,
pretože tam všetko smeruje k tebe.

Dnes večer, Pane, keď všetko zmlklo,
keď cítim tvrdú krutosť samoty,
keď mi telo túži ukojiť hlad po rozkoši,
keď mi dušu ľudia hltajú
a ja nemám sily nasýtiť ich všetkých,
keď celý svet na moje plecica tlačí
váhou biedy a hriechu,
ja zas ti opakujem svoje áno,
nie v záchvate smiechu,
ale zreteľne, vedome a ponížene,
sám pred tebou, Pane,
v sviatočnom tichu večera.

Postrehy z ulice

„To sú inakší kresťania ako my“. Začul som vetu a chtiac-nechtiac dotyčný pokračoval. „Predstav si v stredu a v piatok nejedia mäso a pritom nechodia do kostola“. Ako sa rozhovor ďalej vyvíjal, neviem. Stále mi v hlave zneli zachytené slová.

Sú „kostolní ľudia“ iní?! Alebo si dotyčný myslel, že je rozdiel medzi tými, čo do kostola chodia a tými, ktorí ho odmietajú? Áno, do istej miery je tu rozdiel. A ten najväčší by mal byť v našich srdciach, živote, správaní. Nie o viere rozprávať, ale ju v denno-dennom živote prežívať.

Pozdrav z dovolenky

Každý rok v auguste chodíme s priateľmi na dovolenku na Oravu do podroháčskej dediny Habovka.

Tento rok sme sa znova vybrali na to isté miesto, lebo z tejto dediny pochádza moja mama. Máme tam drevenicu po starých rodičoch, ktorú postupne opravujeme, preto býva naša dovolenka pracovno-rekreačná.

Vždy navštívime v okolí niekoľko miest, kde sme ešte neboli. Ale máme tam i miesta, kde sa nám veľmi páči a tie navštevujeme pravidelne počas každej našej dovolenky.

Chcela by som Vám priblížiť túto dedinku. Väčšine ľudí z našej farnosti je dedina známa aspoň z počutia, lebo v Habovke sa narodil náš, už nebohý, pán dekan Dr. Martin Ondroš.

Pre mňa je Habovka obec kňazov. Za posledných 20 rokov som tu bola na primičnej omši trom kňazom. Posledným bol páter Ľubomír Pilarčík SJ, ktorého nemusím čítaťom Duchovných ozvien zvlášť predstavovať, lebo s týmto, vtedy ešte diakonom, sme uviedli rozhovor hneď v prvých číslach DO.

Keď pozorujeme život v dedine veľmi sa líši od života u nás na „dolniakoch“. Orava je veľmi drsný kraj a prevažnú časť roka je zima. Napriek tomu sú tu ľudia pracovití, milí a srdeční. Hoci dnes sa nemajú pomaly kde zamestnať, lebo väčšina fabrik, závodov a družstiev zanikla, nezúfajú. Chytili sa práce tam, kde sa dá. Niektorí začali súkromničiť na svojich roľkách iní využili prírodné bohatstvo - Západné Tatry - Roháče, blízke termálne kúpele v Oraviciach, nádherné doliny - a začali s budovaním cestovného ruchu v obci.

Dnešná Habovka s tou, ktorú si pamätám ako dieťa, sa nedá porovnať. Malé učupené dreveničky vystriedali poschodové domy so špicatými strechami. V každom druhom dome sa ubytováva v súkromí. V dedine vyrástlo i veľa penziónov pre turistov, ktorí sa prišli pokochať oravskou prírodou, v lete nazbierať hríby, čučoriedky, maliny, brusnice a iné plody lesa a v zime si prídu zalyžovať.

Toto všetko tu mohli ľudia vybudovať len s božou pomocou. Oni si to i veľmi uvedomujú a sú Pánu Bohu vďační za to, že ich prosby vypočuje a pomáha im. Nedá svojim dieťkam zahynúť. A oni vedia, že ich má rád.

Obec, je čo do počtu obyvateľov rovná Suchej nad Parnou. Keby ste navštívili miestny kostol počas svätej

omše, iste by ste nadobudli dojem, že Habovka musí mať trikrát toľko obyvateľov ako naša dedina. Habovka je samostatná farnosť, bez filiálok, ale v pracovný deň je zaplnený celý kostol božím ľudom a v nedeľu sa nemáte kam postaviť.

Keď v pracovný deň zvon ohlási svätú omšu, tu vidíte ísť do kostola deti, mladých, starších s modlitebnou knižkou v ruke.

Pred svätou omšou kľací pred oltárom dievča, alebo chlapec a predmodlieva ruženec a iné modlitby. Po ukončení modlitieb začnú ženy spievať piesne podľa starého spevníka, ktorému hovoria Kresťan. a ostatní sa pridajú, bez sprievodu organa.

Ďalší rozdiel, ktorý si musíte všimnúť je, že ľudia sa zapájajú do všetkých spevov počas sv. omše. Počas omšovej piesne neostanú ani jedny ústa zatvorené, každý spieva. Či sú to deti, mládež, ženy, muži, babičky ale i dedkovia. Oni veria viac ako my, že ten kto spieva, dva razy sa modlí.

Chrám je zasvätený Patrónke Slovenska, ktorej denne venujú pred sv. omšou aspoň jednu pieseň. Dominantou celého kostola je zlatý oltár, vykladaný drahými kameňmi, po bokoch sú sochy svätých a v strede oltára je socha SEDEMBOLESTNEJ PANNY MÁRIE.

Pri opise chrámu musím začať tým, že nedávno si ho obyvatelia Habovky celý zrekonštruovali. Farebné maľby na stenách nahradila biela farba, ostali len nástenné obrazy a z drevená krížová cesta.

Staré lavice vymenili za nové a elektrické kúrenie nahradili podlahovým plynovým kúrením. Aj starú farebnú dlažbu nahradila biela dlažba. Pri kostole vybudovali aj toalety. Toto všetko urobili za jeden rok.

V dedine veľmi dobre funguje farský výbor a úzko spolupracuje s dôstojným pánom a s obecným úradom. Ľudia si už dávnejšie svojpomocne postavili novú faru.

Zachovávajú dedičstvo otcov nielen po stránke duchovnej, ale chcú aby aj ich deti a vnuci mali možnosť v budúcnosti navštevovať dôstojný chrám.

Takéto práce organizuje farský výbor a keď sa vyhlási zbierka na kostol, darmo by ste v košíku hľadali 20,- SK alebo 50,- Sk, ako to bolo u nás 13.8.2000. Hoci sú na Orave ľudia chudobní vedia, že chrám a faru si žiadny farár so sebou na nové pôsobisko nevezme.

Ostane len im a ich potomkom, preto sa o ich zveľadovanie v hojnej miere pričiňujú.

-lt-

Hody a kostol

(dokončenie z 1. strany)

Mnohí ľudia aj nájdu poklad – Krista. Ale im na ňom akosi nezáleží. O viere nechcú ani počuť, lebo by musel urobiť rozhodný krok. Boja sa reakcie okolia, čo na to povedia priatelia, známi.

Dnešný svet zachvátila vlna pôžitkárskeho spôsobu života. Prejavý sebeckta a strata zodpovednosti sa stali ohrozením ľudskej civilizácie. Únava a sklamanie z pochybných ideálov sú

následným javom prázdneho životného štýlu.

Skúsenosť nás presvedčuje, že zmysel a istotu života dáva jedine Boh a viera v Neho. Boh pôsobí a rozdáva svoje milosrdenstvo aj dnes.

Dnešní ľudia znovu začínajú hľadať duchovné hodnoty, chcú vybudovať nový svet. Začnime tým, že najprv zmeníme samého seba a následne okolie a celú spoločnosť.

Už dlho sa hovorí o výstavbe nového kostola v Košolnej. No nielen

hovorí, ale už sa aj koná. Finišuje projektová dokumentácia a príslušné povolenia na začatie stavby.

Ďakujeme Pánu Bohu za to, že sú medzi nami ľudia, ktorí svojimi milodarmi prispeli k úspešnému zahájeniu výstavby. Verím, že budú nasledovať ďalší a ďalší. Na tento účel bol v Slovenskej sporiteľni zriadený účet č. 0280 212 947 / 0900.

Bože láskavý, zaplať svojim dobrodincom.

-dhk-

Narodenie Panny Márie 8. septembra

V cirkevnom kalendári sa nachádza niekoľko sviatkov Panny Márie, matky Ježiša Krista. Sviatok jej narodenia, ktorý sa slávi 8. septembra je snáď najdôležitejší. Kedy sa narodila? Ako žila? Jej život poznáme cez Ježiša. O jej osobnom ľudskom živote vieme pomerne málo. Mária žila svoju svätosť vo všednom živote. Prala, varila, vychovávala svojho Syna ako človeka, keď sa jej stratil plakala a hľadala ho, ako by to bola robila každá dobrá mama. Potrebovala veľa viery. Anjel jej pri zvestovaní jasne povedal, dieťa sa bude volať svätým, bude to Syn Boží. Mária však videla pred sebou obyčajného chlapca, no všetko zachovávala vo svojom srdci. Jej život bol skutočne spojený so životom jej Syna. Od jeho narodenia až na smrť na kríži. Bola mu najbližšou tu na zemi, dnes je veľkou orodovníčkou za nás v nebi. Ujala sa nás pod krížom, vo svojej láske nás vedie k Bohu. Ježiš je stredobodom Panny Márie a preto cesta s Máriou za Ježišom je bezpečná. Ponáhľajme sa preto s Matkou Máriou k Ježišovi.

Matka Ježišova, dnes slávime tvoje narodeniny. Od vyzdvihnutia Ježišovho kríža všetky deti zeme Ti môžu

rovnako povedať: „narodila sa nám Matka“. Chceš si nájsť „bydlisko“ u všetkých bielych, čiernych, v každom národe, v každej duši. Aby si mohla mať „bydlisko“ medzi všetkými, stala si sa najprv Matkou Sedembolestnou. Všetky bolesti svojho Syna prežívala si s ním. Tvoje narodenie bola zornička spásy celého sveta. Chcela si spočinúť u všetkých, preto ťa zvelebujú národy: Zdravas' Mária.

Ty si sa narodila, aby si nám vychovala Spasiteľa. Tvoja životná náplň od veľkodušného „fiat“ bola bolesť Spoluvykupiteľky. Týmto si nám pripravila čistú radosť, otvorila nebo, zaistila spásu všetkým národom. Na tvoje zrodenie a životné rozhodnutie sa viazalo celé ľudské pokolenie. Prijala si Božie vyvolenie a stala si sa matkou Spasiteľa. My prijímame Tvoje dnešné posolstvá, ktoré nám cestou zjavení oznamuješ, vyzývaš nás k pokániam a prosíš o záchranu všetkých duší. Ďakujeme Matka, že Ti môžeme pomáhať a ty sa o nás staráš. Vieme Matka, že tých ktorých ochraňuješ sú v bezpečí a preto sa odovzdávame Tvoju srdcu s úplnou dôverou a láskou.

(Z knihy: Celý rok so svätými)
Mária Hečková

Modlitba k Matke Božej v byzantskom obrade

„Ó Dobrotivý, ktorý si sa pre nás narodil z Panny, neopovrhni tými, ktorých si utvoril svojou rukou. Ukáž svoju lásku k ľuďom, ó Milosrdný! Vypočuj tú, ktorá ťa zrodila, Bohorodičku, ktorá za nás oroduje, a spas zarmútený ľud, Spasiteľa náš.“

„Dcéra, vždy Panna, ktorá si počala bez účasti človeka, lebo ten, ktorého si počala, má večného Otca. Dcéra z pozemského rodu, ktorá si na svojich božsky materských rukách nosila Stvoriteľa!

Ty si naozaj cennejšia ako všetko stvorenie, pretože jedine od teba Stvoriteľ prijal ako dedičstvo prvotiny našej ľudskej prirodzenosti. Jeho telo bolo utvorené z tvojho tela, jeho krv z tvojej. Boh sa živil tvojím mliekom a tvoje pery sa dotýkali úst Boha...

Ó Žena, celá hodná milovania, výsostne blažená! „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života.“ Ó Žena, dcéra kráľa Dávida a Matka

Boha, Kráľa všetkých! Božské, živé veľdielo, v ktorom Boh Stvoriteľ má zaľúbenie, ktorého duch je riadený Bohom a je upriamený len na neho... Pre neho si prišla na svet, s jeho milosťou budeš slúžiť na všeobecnú spásu, aby sa tvojím prostredníctvom splnil dávny Boží plán, t.j. Vtelenie Slova a naše zbožštenie.“ (Kázeň na Narodenie preblahoslavenej Panny Márie, 6,7-9, pripisovaná sv. Jánovi Damascenskemu).

Moderný svätý.

1. Vyznačuje sa hrdinstvom a vernosťou v malom, je schopný akejkol'vek obety
2. Koná svedomito svoje povinnosti
3. Svoje náboženské povinnosti vykonáva z presvedčenia a nie zo zvyku
4. Aj vo veľkom zármutku zachová odvahu. Uvedomuje si, že každú udalosť mu posiela Boh
5. Nehovorí o Bohu, ale s Bohom
6. Prevychováva sa postupne k tomu, že bolesť prijíma s úsmevom, lebo očisťujúca bolesť a spaľujúci žiaľ je ten najväčší dôkaz lásky k nám
7. Žije všedným životom, no jeho srdce vyžaruje nevšednú lásku
8. Čo najpresnejšie kontroluje seba, ale čo najmenej iných
9. Uznáva svoje chyby a odstraňuje ich
10. Pokojne znáša urážku a odpovie na ňu úsmevom
11. Hovorí pravdu, nesľubuje nespĺniteľné

12. V reči sa vystríha hrubých výrazov
 13. Nikdy sa nevychvaľuje
 14. Má rád prírodu, uvedomuje si, že bola stvorená na oslavu Boha a nám na okrasu
 15. Má rád i najúbohejších
 16. Dbá o poriadok, na čistotu srdca
 17. Nie je váhavý ani náládový, ale rozhodný
 18. Nikoho neobťažuje, vycíti, ako sa má v ktorej situácii zachovať
 19. Neľpie na pozemských veciach
 20. Nežiarli na múdrosť druhých, ale využíva svoje schopnosti, ktoré dostal od Boha
 21. Jedná čestne a nikdy nepochlebuje
 22. Snaží sa vyplniť želania iných a urobiť im radosť
 23. Je dobroprajný a nepočíta so žiadnou odmenou od ľudí
 24. Nie je priemerný, ani polovičatý, veľká doba potrebuje veľkých ľudí
- Preto sa snaží vytvoriť nový typ – človeka – svätca.**

Milé deti!

Stretávame sa po prázdninách znovu v škole. Iste ste odpočinutí a náramne sa tešíte na písomky. Samozrejme, že iba žartujem. Veď kto už by sa tešil na písomky. Preto vás nebudem zaťažovať vedomosťami, ale rozpoviem vám rozprávku. Je trochu smutná, baladická. Skúste uhádnuť a napísať mi, čo som vám ňou chcel povedať.

Rozprávka o ľalii.

Kde bolo, tam bolo, v záhrade plnej farebných kvetov a pestrých vôní, narástla asi omylom, jedna poľná ľalia. Nikto ju tam nesadil a asi sa medzi pyšné pestované kvety ani nehodila. Bola skromná, biela a akosi vyčnievala z radu. Hospodár, ktorý mal kvety rád sa však náramne tešil, že vyrástla práve v jeho záhrade. Čudoval sa: "Aká vzácnosť, aká jemnosť, aká čistota a neporušená skromná kráska!"

Ale kvety okolo nej len frflali: „To snáď nie je možné! Prečo ju tu ten záhradník trpí! To je nemoderné, staré. Len tu zavadzia!“

Ľalia sa len tíško usmiala a myslela si, že ich zlobu premôže láskou. Spoliehala sa na záhradníka, že ju nechá rásť. Cítila, ako ju má veľmi rád. Ako sa o ňu stará.

Raz však išiel okolo rozmarný princ, ktorý chcel všetko len pre seba. V záhrade bolo síce plno kvetov, ktoré sa mu priam ponúkali, ale on si všimol práve tichú, malú ľaliu. Nie z lásky, ale z rozmaru ju odtrhol, lebo ho zaujala svojou vôňou a čistotou. Ľalia sa nemohla brániť, a tak jej len po líčku stekali nemé slzičky. Princ sa chvíľu kochal jej krásou no onedlho ho kvietok omrzelo, tak ako všetko, čoho sa dotkol svojimi špinavými rukami. Odhodil ľaliu do trávy.

Na druhý deň prišiel záhradník. Keď uvidel ľaliu zvädnutú v trávě, ubolenú a dobitú, vzal ju a jemne ju poláskal. Ľalii sa však už nedalo pomôcť. A tak záhradník vzal semienko zo zvädnutej ľalie a rozsypal ho po celej záhrade.

Prešli roky, deti moje a zo semienok bola celá záhrada krásnych ľalií, ktoré pripomínali svetu, aká nádherná je skromnosť a čistota.

Takých čistých ľalií bolo už v záhrade sveta mnoho, deti. Niekedy museli zaplatiť za svoju čistotu aj vlastným životom. Opýtajte sa rodičov, kto bola mladučka a krásna svätica Mária Goretti. Keď sa to dozviete, napíšte.

Troch usilovných pisateľov odmením klasicky – **kinderkom!**

Možno vás bude zaujímať, že i u nás, na Slovensku – vo Vysokej nad Uhrom, žila jej podobná dievčina, 16-ročná Anka Kolesárová. Zastrelil ju opitý ruský vojak len preto, že si chránila svoju nedotknutú krásu. Zomrela 22. novembra 1944. Dnes sa pri jej hrobe stretá mnoho mladých ľudí na pútiach, stretnutiach a duchovných obnovách. Podnecujú ich mladí ľudia, ktorých oslovila hrdinská obeta mladučky Aničky. Čerpajú z jej príkladu silu nehanbiť sa za svoju čistotu a vernosť. Radovať sa z týchto darov lásky, ktoré si chránia pre manželstvo, alebo duchovné povolanie. Spievajú, hrajú na gitarách a rozprávajú si svoje skúsenosti.

A ešte jedna dobrá rada: Nedotknutosť, panenstvo, čistota, krásna duša i reči, vernosť – to sú veľké hodnoty. Ten, kto ich nemá, často závidí tým, ktorí túto krásu ešte nestratili, a mnohokrát sa snaží zosmiešňovať a kaziť tieto hodnoty, aby nevyzeral taký špinavý. Nedajte sa zviest! Nedajte si pošliapať peľ vašej ľalie!

Mária, ty mi budeš chrániť,
peľ mojej bielej ľalie.
A ja ťa budem ľubiť
kým čierna zem ma neskryje.

Na koniec mi ešte deti dovoľte, aby som sa i ja, mravček Zvedavček, za vás všetkých podakoval za všetko pánu farárovi Kolpákovi a tiež privítal pána farára Petra Cibiru. Robím to s veľkou láskou a nádejou, že Nebeský Otec bude oboch chrániť a pošle im veľa dobrých pomocníkov. Veď aj my deti môžeme mnoho pomôcť – no nie?

S láskou

Váš Mravček Zvedavček

MLADÝM GAZDINKÁM

Marhuľový perník

1 pohár zavar. marhúl (7 dcl) + šťava
1 lyžica kakaa (nemusíme dať)
1,5 dcl oleja
1 prášok do pečiva – perník alebo
1,5 lyžičky sóda bicarbóna
4 vajcia
25 dkg kryštálový cukor
35 dkg múky

Postup:

Všetko spolu zamiešame a vylejeme na vymastený a múkou posypaný plech. Po upečení potrieme lekvárom a posypeme nastrúhanou čokoládou, prípadne kokosom alebo orechami.

Dobrá chuť!

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na september

Sv. omše v týždni

Suchá – pondelok - piatok 18.00; sobota 7.30
 Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

3. septembra – 22. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

4. septembra – Veni Sancte, začiatok školského roka

Suchá 9.30

8. septembra – Narodenie Panny Márie

Suchá 18.00

10. septembra – 23. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

12. septembra – Meno preblahoslavenej Panny Márie

Suchá 18.00

14. septembra – Slávnosť Povýšenia svätého Kríža

Košolná 18.00

15. septembra – Slávnosť Sedembolestnej Panny

Márie, patrónky Slovenska

Zvončín 8.00, Košolná 9.15, Suchá 10.30

17. septembra – 24. nedeľa v Cezročnom období

slávnosť titulu kostola v Košolnej, hody

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 9.00 Košolná 10.30

24. septembra – 25. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

Vzhl'adom na prediskutovanie nového modelu
 môže dôjsť ku zmenám!

Júl a august v našej farnosti

Sviatosť manželstva uzavreli:

22.7. Ľuboš Klíč a Monika Baková, Suchá

29.7. Marián Procházka a Martina Mesičková, Suchá

Zosnuli:

Jozef Tollarovič, 6.7., v 81. roku života, Suchá

Štefan Čerepaňa, 11.7., v 68. roku života, Zvončín

František Kuracina, 12.7., v 90. roku života, Suchá

Mária Klímová, 13.7., v 53. roku života, Zvončín

Pokrstení:

2.7. Alexander Martin Suchán, Suchá

16.7. Barbora Oravcová, Suchá

30.7. Marcela Surová, Suchá

Erik Rapant, Zvončín

13.8. Lívia Dudášová, Zvončín

Farský mesačník **DUCHOVNÉ OZVENY**

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 0805/558 01 44.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, farár

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

SEPTEMBER 2000

Cezročné obdobie

Pi	1	Egid, opát
So	2	Ingrida
Ne	3	22. nedeľa v Cezročnom období
Po	4	Rozália
Ut	5	Viktorín
St	6	Zachariáš
Št	7	Košickí mučeníci
Pi	8	Narodenie Panny Márie
So	9	Gorgonius
Ne	10	23. nedeľa v Cezročnom období
Po	11	Bystrík
Ut	12	Meno preblahoslavenej Panny Márie
St	13	Ján Zlatoústý, biskup, učiteľ Cirkvi
Št	14	Povýšenie svätého kríža
Pi	15	Sedembolestná Panna Mária
So	16	Kornel, pápež
Ne	17	24. nedeľa v Cezročnom období
Po	18	Jozef Kupertínsky
Ut	19	Január, biskup, mučeník
St	20	A.K.Taegon a P.Ch.Hasang a spol. muč. (Kántry)
Št	21	Matúš, apoštol, evanjelista
Pi	22	Emerám, biskup, mučeník (Kántry)
So	23	Linus, pápež (Kántry)
Ne	24	25. nedeľa v Cezročnom období
Po	25	Kleofáš
Ut	26	Kozma a Damián, mučeníci
St	27	Vincent z Pauly, kňaz
Št	28	Václav, mučeník
Pi	29	Michal, Gabriel, Rafael, archanjeli
So	30	Hieronym, kňaz, učiteľ Cirkvi

Jubilejný rok 2000

Výber z kalendárov:

Rímskeho

Celoslovenského

Arcidiecézy Bratislavsko-trnavskej

4.9. Začiatok školského roka „Veni Sancte“

8.9. Púť: Marianka, Báč, Topoľčany

10.9. Jubileum univerzitných učiteľov

14.9. Košice-apoštolský exarchát, sv. liturgia s vyložením sv. Kríža k úcte (podľa možnosti TV prenos z katedrály)

15.9. biskupská vysviacka kardinál Jozef Tomko, prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu (1979)

Otvorenie Medzin. mariánsko-mariologického kongresu Celonárodná púť v Šaštíne

17.9. Jubileum tretieho veku (starých občanov)

Púť v Banskej Štiavnici

24.9. Záver mariánsko-mariologického kongresu

Celoslovenský eucharistický kongres v Bratislave, vrcholná slávnosť celého Jubilejného roku na Slovensku

30.9. Lazaristi v Bratislave – Ružinov: Konferencia o súčasných formách chudoby a nových spôsoboch kresťanskej pomoci